

Zákony, nařízení, výnosy.

Odbor I.

Péče o mládež.

**Oběžník ministerstva sociální péče republiky Československé,
č. j. 6481 I.-19.**

Všem českým okresním komisím a jim na roveň postaveným sdružením na ochranu mládeže v Čechách o dělbu práce mezi Českou zemskou komisí pro péči o mládež a komisemi okresními.

Různé v Čechách působící instituce na ochranu mládeže mohou s dodělání žadoucím úspěchu ve svém snažení jen tehdy, bude-li mezi nimi provedena účelná dělba práce, která by umožňovala soustavnou navzájem si doplňující a podporující činnost v dosažení společného cíle. Takovou dělbu práce třeba provést zejména mezi komisí zemskou jako ústředním péče o mládež a komisemi okresními, jako institucemi místními.

Komise zemská povolána jest dle svého určení hlavně k tomu, aby vedle činnosti organizační, evidenční a informační starala se v praktickém vykonávání péče o mládež hlavně jen o taková zařízení sociální, která svými potřebami převyšují síly a schopnosti komisí okresních, jako jsou ku příkladu výchovny pro mládež zpuštělou a jiná podobná zařízení odborné péče sociální; naproti tomu jsou okresní komise určeny k obstarávání takových úkolů, jež dle své povahy jako organizace místní samy řádně a spolehlivě mohou plniti.

K úkolům těm náleží především péče o děti, jež jsouce jinak tělesně i duševně zdravé, odkázány jsou ve svém vývoji na pomoc a ochranu veřejnou jen pro svou chudobu, osiřelost a opuštěnost. Individuální péče o tyto děti vyžaduje zevrubné znalosti jejich potřeb, a poměrů, a tedy přímého a stálého s nimi styku, který okresní komise obstarati mohou svými orgány, důvěrníky a pod. snáze a spolehlivěji než komise zemská. Péče o tyto děti svěříje se buď řádným rodinám, nebo pokud jich není ústavám (sirotčincům, domovům, ochranným a pod.), jež okresní komise za přiměřené pomoci činitelů k tomu povolanych samy mohou ve svých obvodech zříditi, udržovati a spravovati.

Česká zemská komise v Čechách podporovala v jednotlivých okresích dosud velký počet dětí takových, svěřených buď péči rodin nebo ústavů. Tím vznikaly jí nejen značné výdaje peněžní, ale i zatěžovala jí zejména rozsáhlá písemná agenda týkající se péče o tyto děti. Tato často bezúčelná a těžkopádná práce odpadne, budou-li děti ty převzaty do přímé péče komisí okresních. Tím zjednodušená zlepší se péče o ně a zemské komisi se uvolní, aby mohla obstarávati intenzivněji své ostatní nálehavé úkoly.

Zemská komise opatrovala si dosud peněžní prostředky pro své potřeby jednak sbírkami dobročinnými, jednak subvencemi státu, země a jiných činitelů veřejných, ze kterých zapravovala také výdaje na tyto děti, které měla dosud v péči své vlastní; bude zajištěn účelnějším, kdy částky, připulající na tento úkol poskytnou se k tomu účelu přímo komisišním okřesím.

Z duvodu těchto žádáme, po dohodě s Českou zemskou komisí pro péči o mládež v Praze, aby okresní komise vzaly na sebe v obvodu svého působení budoucně úkol pečovatí za součinnosti poradcenských a opatrovnických soudů a okresních výborů o všechny děti osirelé a opustěné, které nevyžadují zvláštní péče v odborných ústavech a mohou tedy ponechány býti za jejich dozoru a podpory péči řádných rodin neb místních ústavů, jako jsou sirotčence, domoviny, ochrannovny a útulky, jež by okresní komise za tím účelem také zřídily, udržovaly a spravovaly, pokud ich v okresu dosud není.

Ministerstvo sociální péče jest také ochotno poskytovat v mezích svých prostředků jednotlivým okresním komisím priměřeně pomoci k obstarávání tohoto úkolu, a povoliti jim dle potřeby též příležitostné subvence na zřízení potřebných ústavů, jejichž péči svěřovaly by se děti takové trvale neb dočasně pokud by je v řádných rodinách opatřiti nelzylo možno. Žádosti za povolení těchto subvencí třeba podávati a doložiti způsobem vyznačeným v poučení, které vydáno bylo výnosem ministerstva sociální péče ze dne 22. III. 1919 čís. 554/I.

Odbor II.

Péče o válečné invalidy.

Zákon ze dne 20. února 1920, č. 142. o požitcích válečných poškozcenců.

(Vyhlášen v částce XXXI. Sb. z. a n. dne 16. března.)

I. Osoby, které mají nárok na požitky.

§ 1.

Váleční poškozcenci světové války (§ 1. zákona ze dne 8. dubna 1919, č. 199. sb. z. a n.) mají nárok na požitky z pokladny státní podle ustanovení tohoto zákona.

Podmínkou nároku na důchod je státní občanství v Československé republice.

§ 2.

Nárok na požitky přísluší válečnému poškozcenci, jehož roční příjem není větší nežli Kč. 4000.—; je-li však vyšší jeho příjem menší, nežli součet 4000 Kč. a důchodu (§ 6.), jenž by válečnému poškozcenci jinak příslušel, jest mu přiznati důchod v částce, doplňující tento součet.

Do příjmu se započítává příjem všech osob, k jejichž výžvě válečný poškozcenec podle zákona jest povinen přispívat a jež s ním bydlí ve společné domácnosti.

Příjem válečného poškozcence a osob, uvedených v odst. 2., plynoucí z činnosti hospodářsky nesamostatné, započítává se pouze polovičkou.